

ת"פ 44740/09/20 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן שעבאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44740-09-20 מדינת ישראל נ' שעבאני

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה מר ויאם עבד פרקליטות מחוז י-ם (פלילי)
נגד הנאשם		עבד אל רחמן שעבאני ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

גזר דין

האישום וההודאה

(1) הנאשם הורשע ביום 23.1.2022, על-יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון (להלן: "הסדר הטיעון"), במיוחס לו בכתב האישום המתוקן שהוגש אותו יום, ובהתאם הוא הורשע כאמור בהחזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין לשם מסחר בהם, עבירה לפי סעיף 60(א)(4) בפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (להלן: "הפקודה"), וכן בניסיון לעסוק במכירה, השכרה או הפצה של טובין שסומנו שלא כדין, עבירה לפי סעיף 60(א)(3) בפקודה המוזכרת בצירוף עם סעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

(2) בו ביום, טענו הצדדים לעונש.

(3) תחילה לעובדות כתב האישום. הנאשם היה בעלים של חנות ביגוד והנעלה בשם "עבוד תנזילאת" (להלן: "החנות") בירושלים. ביום 16.7.2019 בוצע חיפוש בחנות ובה נמצאו 800 פרטי לבוש מזויפים שהוצעו למכירה, שנחזים לפרטי לבוש מקוריים של חברות בעלות סימני מסחר הרשומות בפנקס סימני המסחר בהתאם לפקודה. הפרטים שנמצאו נושאים את הסימנים המסחריים של חברות אלו, ללא הסכמת בעליהן וללא ידיעתן, בודעו כי הם מזויפים. בחיפוש נמצאו 320 פרטי לבוש שנושאים סימן מסחרי השונים של חברת ADIDAS; 121 פריטים - LACOSTE; 87 פריטים - CK; 57 פריטים - UNDER ARMOUR; 48 פריטים - FILA; 80 פריטים - POLO RALPH LAUREN; 54 פריטים - TOMMY HILFIGER; 54 פריטים - DIESEL.

(4) לפי הסדר הטיעון, המאשימה תטען ל-"של"צ מורחב", מאסר מותנה וקנס, בעוד ההגנה תהיה חופשית

בטיעוניה.

תמצית טענות הצדדים

(5) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי במעשים שבהם הודה הנאשם, הוא פגע בזכות הקניין של בעלי סימן המסחר, בפרנסתם וביכולת המדינה לאכוף את הדינים לשמירה על זכות הקניין. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שהיא מפנה לפסיקה רלבנטית, גורסת המאשימה שיש להעמיד את המתחם באופן זה שהוא ינוע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. המאשימה, לאחר שקילת השיקולים לקולה ולחומרה, עותרת להשית על הנאשם ענישה מרתיעה שכוללת שירות מורחב לתועלת הציבור, לצד ענישה מותנית וקנס מרתיע.

(6) הנאשם טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי הוא כבר הגיע להסדרי פשרה עם שתי חברות מבין אלו מושא האישום ושילם להן פיצויים, וכי הסדרים אלה קיבלו תוקף של פסקי דין [מוצג 1 - הסדר פשרה בתיק ת.א. 57939-07-19 (פסק דין מיום 13.12.2020)]; מוצג נ/2 - הסדר פשרה בתיק ת.א. 47739-07-19 (פסק דין מיום 1.12.2020)]. הנאשם טוען, כי ההרשעה מבוססת על עצימת עיניו וכי אינו מומחה לסימני מסחר. הכמות שנתפסה אצלו אינה גדולה ובפועל לא דובר במכירה אלא רק בניסיון לעשות כן, כך שהמתלוננים לא נפגעו. הנאשם מבקש לזקוף לזכותו את חלוף התקופה ממועד ביצוע המיוחס לו עד היום וכן את הודאתו וחיסכון המשאבים בשמיעת עדים. הנאשם טוען גם כי אם המאשימה גורסת להחמרת ענישה כמדיניות, הרי אל לנו לעשות כן בצורה דרסטית ושאיינה הדרגתית. עונש של"צ, ככל שיוטל על הנאשם, יפגע בו כלכלית בצורה אנושה, בהיותו בעל חנות ועובד יחיד בה. בכל אופן, הנאשם סבור כי יש למקם אותו בתחתית מתחם הענישה ההולם את העבירות.

דיון והכרעה

(7) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק כלהלן:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.
(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה"

(8) אשר לערכים המוגנים שבסעיפי העבירות בהן הורשע הנאשם, ניצבת הזכות לקניין, זכות שהיא נתונה ושמורה לפרט ולתאגיד. מקל וחומר כאשר מדובר בהפרת סימן מסחרי של תאגיד. האיסורים מושא האישום באו להבטיח בין השאר את תקינות המסחר, ובכלל זה, תקינות הסחר הבינלאומי, על כל הנובע מכך מבחינת יחסיה הכלכליים של המדינה עם מדינות אחרות, שיתופי הפעולה בנדון וחובת המדינות החברות להתמודד עם "תעשיית" הזיופים והפרת סימני המסחר.

(9) נסיבות ביצוע העבירה: כפי שהודה בכך הנאשם, בחנות שלו נתפסה כמות של 800 פריטים מזויפים. כמות זו אינה זניחה או קלת ערך. מדובר בכמות משמעותית, שכוללת סימני מסחר מזויפים של מגוון רב של חברות עולמיות. רכישת כמות זו ואחסונה לשם הצגתה ומכירתה, ללא ספק דורשת תכנון, מחשבה מראש והשקעה. מזכיר עוד, לא דובר בדוכן רחוב אקראי ומזדמן אלא בחנות קבועה, כך שנסיונות אלו מכשירות את הדרך להצגת הפריטים למכירה ובכך לבסס גם מצג מטעה ללקוחות שמא מדובר במסחר תקין של מוצרים מקוריים. מנגד, נתתי את דעתי לטענת ההגנה לפיה הרשעת הנאשם מבוססת על עצימת עיניו באופן זה שהוא אינו מומחה בסימני מסחר ולא יכול לזהות מה אותנטי ומה מזויף וכי מדובר בסחורה שרכש מסוחרים שעבדו עמו. בסופו של דבר, מדובר בפריטים אשר ניסה למכור אך לא מכר בפועל.

(10) מדיניות הענישה הנוהגת: לאחר בחינת הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, מתחם הענישה הנוהגת הוא כעתירת המאשימה, נע בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית לבין מספר חודשי מאסר בפועל [ראו והשוו: עפ"ג (המחוזי - מרכז) 1843-05-16 נתנאל שמחון נ' מדינת ישראל (8.11.2016); ת.פ. (שלום - ת"א-יפו) 10310-11-17 מדינת ישראל נ' אלי אברהם (16.12.2021); ת.פ. (שלום - ים) 37155-07-20 מדינת ישראל נ' עומאר שוויקי (20.12.2020) (להלן: "עניין שוויקי"); ת.פ. (שלום - ים) 1470-12-16 מדינת ישראל נ' חי יוסף עדרי (15.7.2020); ת.פ. (שלום - ת"א-יפו) 46409-08-18 מדינת ישראל נ' אבנר עיני (10.10.2019); ת.פ. (שלום - ת"א-יפו) 18226-08-15 מדינת ישראל נ' דוד יונסי (19.7.2018); ת.פ. (שלום - פ"ת) 46672-01-14 מדינת ישראל נ' משה לוי (1.9.2014)].

(11) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: בנדון דנן, נשקלה לקולה העובדה לפיה הנאשם הודה בביצוע המיוחס לו ללא הצורך בשמיעת עדויות, ובהקשר זה ניתן הדגש למספר הרב של עדי התביעה, ולעובדה לפיה חלקם - נציגי החברות - היו אמורים להגיע לישראל מחו"ל ולכן נחסכה מהם טרחה זו, זאת לצד החיסכון בזמנם של הצדדים ושל בית המשפט. ניתנה הדעת גם לחלוף התקופה מאז ביצוע העבירות. המאשימה לא הציגה ראיות לעונש, ובכלל זה לא הוצג כל עבר פלילי לנאשם. כמו כן, נלקחה בחשבון העובדה לפיה הנאשם הגיע להסדרי פשרה עם חלק מהחברות מושא האישום [מוצגים נ/1-2], אם כי אעיר בהקשר זה, כי דובר בשתי חברות שסך הפריטים מושא ההפרה הנוגעים אליהן הוא רק 102 פריטים, כאשר סך הפריטים מושא האישום הוא כזכור 800 פריטים.

(12) בשקלול של כל אלה, לא מצאתי לנהוג בנאשם שלפניי באופן שונה, שהוא יותר מחמיר, מהעונש שהוטל בעניין שוויקי לעיל, ובהקשר זה אעיר כי באותו מקרה: ראשית - נתפסה כמות גדולה יותר של פריטים (992 פריטים); שנית - הנאשם שם הורשע גם במכירת הטובין בעוד במקרה לפנינו הוא הורשע בניסיון לעשות כן;

שלישית - לנאשם שם קיים עבר פלילי בעוד לנאשם לפנינו אין אינדיקציה לכך. לפיכך, בהינתן שוני הנסיבות לעיל, סבורני כי אימוץ אותם רכיבי ענישה שנקבעו במקרה האמור על המקרה לפנינו, בכל אופן יש בהן ביטוי להחמרה בענישה.

(13) לאחר כל אלה אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) הנאשם ירצה ארבעה חודשי מאסר ככל שיעבור את אחת העבירות בהן הורשע זאת למשך שלוש שנים מהיום.

(ב) הנאשם יישא בקנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ועוקבים כאשר התשלום הראשון יבוצע עד יום 1.5.2022 והתשלום שלאחריו יבוצע עד הראשון של החודש העוקב וכך חוזר חלילה. מובהר כי אי-עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

(14) לבקשת המאשימה (סעיף 4 בהסדר הטיעון; ש' 6, ע' 12) ומכוח סמכותי לפי סעיף 62 בפקודה, ניתן בזאת צו להשמדת הטובין המזויפים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אדר ב' תשפ"ב, 13 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.